



**ACTE ALE PARLAMENTULUI ROMÂNIEI****PARLAMENTUL ROMÂNIEI****CAMERA DEPUTAȚILOR****SENATUL****HOTĂRÂRE****pentru modificarea anexei la Hotărârea Parlamentului  
României nr. 8/2017 privind aprobarea componenței nominale  
și a conducerii Delegației permanente a Parlamentului  
României la Adunarea Parlamentară a NATO**

În temeiul prevederilor art. 6 din Regulamentul activităților comune ale Camerei Deputaților și Senatului, aprobat prin Hotărârea Parlamentului României nr. 4/1992, republicat,

**Parlamentul României** adoptă prezenta hotărâre.

**Articol unic.** — Anexa la Hotărârea Parlamentului României nr. 8/2017 privind aprobarea componenței nominale și a conducerii Delegației permanente a Parlamentului României la Adunarea Parlamentară a NATO, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 177 din 13 martie 2017, cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează:

— la capitolul I — Membri titulari, punctul 2, domnul deputat Ștefan Corneliu, Grupul parlamentar P.S.D., îl înlocuiește în calitatea de membru titular pe domnul deputat Mocioalcă Ion, neafiliat.

*Această hotărâre a fost adoptată de Camera Deputaților și de Senat în ședința comună din 27 februarie 2019, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.*

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,

**FLORIN IORDACHE****ȘERBAN-CONSTANTIN VALECA**

București, 27 februarie 2019.

Nr. 2.

**PARLAMENTUL ROMÂNIEI****CAMERA DEPUTAȚILOR****SENATUL****HOTĂRÂRE****privind modificarea anexei la Hotărârea Parlamentului  
României nr. 18/2017 pentru aprobarea componenței nominale  
a Comisiei parlamentare a revoluționarilor din decembrie 1989**

În temeiul art. 67 din Constituția României, republicată,

**Parlamentul României** adoptă prezenta hotărâre.

**Articol unic.** — Anexa la Hotărârea Parlamentului României nr. 18/2017 pentru aprobarea componenței nominale a Comisiei parlamentare a revoluționarilor din decembrie 1989, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 181 din 14 martie 2017, cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează:

— la punctul 2, domnul deputat Suciu Matei, aparținând Grupului parlamentar al PSD, este desemnat în calitate de vicepreședinte al comisiei în locul domnului deputat Pau Radu-Adrian.

*Această hotărâre a fost adoptată de Camera Deputaților și de Senat în ședința comună din 27 februarie 2019, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.*

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,

**FLORIN IORDACHE****ȘERBAN-CONSTANTIN VALECA**

București, 27 februarie 2019.

Nr. 3.

## PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

## HOTĂRÂRE

**pentru modificarea anexei la Hotărârea Parlamentului  
României nr. 15/2017 privind aprobarea componenței  
nominale și a conducerii Comitetului director  
al Grupului Român al Uniunii Interparlamentare**

În temeiul prevederilor art. 5 din Regulamentul activităților comune ale Camerei Deputaților și Senatului, aprobat prin Hotărârea Parlamentului României nr. 4/1992, republicat,

**Parlamentul României** adoptă prezenta hotărâre.

**Articol unic.** — Anexa la Hotărârea Parlamentului României nr. 15/2017 privind aprobarea componenței nominale și a conducerii Comitetului director al Grupului Român al Uniunii Interparlamentare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 177 din 13 martie 2017, cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează:

— la punctul 2, doamna deputat Răduț Violeta, Grupul parlamentar P.S.D., este desemnată în calitate de membru în locul domnului deputat Petric Octavian, neafiliat.

*Această hotărâre a fost adoptată de Camera Deputaților și de Senat în ședința comună din 27 februarie 2019, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.*

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,

FLORIN IORDACHE

ȘERBAN-CONSTANTIN VALECA

București, 27 februarie 2019.

Nr. 4.

## PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

## HOTĂRÂRE

**pentru modificarea anexei la Hotărârea Parlamentului  
României nr. 35/2017 privind constituirea Grupului PRO-  
America**

În temeiul prevederilor art. 10 din Regulamentul activităților comune ale Camerei Deputaților și Senatului, aprobat prin Hotărârea Parlamentului României nr. 4/1992, republicat,

**Parlamentul României** adoptă prezenta hotărâre.

**Articol unic.** — Anexa la Hotărârea Parlamentului României nr. 35/2017 privind constituirea Grupului PRO-America, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 349 din 11 mai 2017, cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează:

— domnul deputat Macovei Silviu Nicu, Grupul parlamentar P.S.D., îl înlocuiește în calitate de membru pe domnul deputat Pop Georgian, neafiliat;

— domnul deputat Niță Nicu, Grupul parlamentar P.S.D., este desemnat în calitate de membru pe locul rămas vacant urmare a încetării mandatului de deputat al domnului Vlase Petru-Gabriel.

*Această hotărâre a fost adoptată de Camera Deputaților și de Senat în ședința comună din 27 februarie 2019, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.*

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,

FLORIN IORDACHE

ȘERBAN-CONSTANTIN VALECA

București, 27 februarie 2019.

Nr. 5.

## PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

## HOTĂRÂRE

**pentru modificarea anexei la Hotărârea Parlamentului României nr. 30/2017  
privind constituirea grupurilor parlamentare de prietenie**

În temeiul prevederilor art. 5 din Regulamentul activităților comune ale Camerei Deputaților și Senatului, aprobat prin Hotărârea Parlamentului României nr. 4/1992, republicat,

**Parlamentul României** adoptă prezenta hotărâre.

**Articol unic.** — Anexa la Hotărârea Parlamentului României nr. 30/2017 privind constituirea grupurilor parlamentare de prietenie, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 304 din 28 aprilie 2017, cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează:

— la punctul 19 — Grupul parlamentar de prietenie cu Republica Federală Germania, domnul deputat Steriu Valeriu-Andrei, Grupul parlamentar P.S.D., îl înlocuiește, în funcția de președinte, pe domnul deputat Tudose Mihai, neafiliat;

— la punctul 26 — Grupul parlamentar de prietenie cu Japonia, domnul deputat Bontea Vlad, Grupul parlamentar

P.S.D., îl înlocuiește, în funcția de președinte, pe domnul deputat Georgian Pop, neafiliat;

— la punctul 29 — Grupul parlamentar de prietenie cu Marele Ducat de Luxemburg, doamna deputat Răduț Violeta, Grupul parlamentar P.S.D., îl înlocuiește, în funcția de președinte, pe domnul deputat Mocioalcă Ion, neafiliat;

— la punctul 40 — Grupul parlamentar de prietenie cu Republica Turcia, domnul deputat Georgescu Nicolae, Grupul parlamentar P.S.D., îl înlocuiește, în funcția de președinte, pe domnul deputat Petric Octavian, neafiliat.

*Această hotărâre a fost adoptată de Camera Deputaților și de Senat în ședința comună din 27 februarie 2019, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.*

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,  
**FLORIN IORDACHE**

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,  
**ȘERBAN-CONSTANTIN VALECA**

București, 27 februarie 2019.  
Nr. 6.

## D E C R E T E

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

## D E C R E T

**privind înaintarea în gradul de general-maior cu două stele,  
la trecerea în rezervă, a unui general de brigadă cu o stea  
din Ministerul Apărării Naționale**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. b) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, ale Legii nr. 80/1995 privind statutul cadrelor militare, cu modificările și completările ulterioare, ale Legii nr. 415/2002 privind organizarea și funcționarea Consiliului Suprem de Apărare a Țării, cu modificările ulterioare, precum și ale Legii nr. 223/2015 privind pensiile militare de stat, cu modificările și completările ulterioare, având în vedere propunerea ministrului apărării naționale și Hotărârea Consiliului Suprem de Apărare a Țării nr. 12/2019,

**Președintele României** d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — La data de 28 februarie 2019, domnul general de brigadă cu o stea Oprea *Spiridon* Ionel se înaintează în gradul de general-maior cu două stele și trece în rezervă cu noul grad.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI  
**KLAUS-WERNER IOHANNIS**

În temeiul art. 100 alin. (2) din  
Constituția României, republicată,  
contrasemnăm acest decret.

PRIM-MINISTRU  
**VASILICA-VIORICA DĂNCILĂ**

București, 27 februarie 2019.  
Nr. 131.

# DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

## CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

### DECIZIA Nr. 713

din 20 noiembrie 2018

#### referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 și a sintagmei „în regim de putere publică” din cuprinsul art. 2 alin. (1) lit. c) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Simina Popescu-Marin	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Sorin-Ioan-Daniel Chiriazii.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor „pct. 5 din Legea nr. 262/2007 pentru modificarea și completarea Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, a sintagmei «în regim de putere publică» din art. 2 alin. (1) lit. c) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004 și a tezei ce dispune că actul administrativ normativ nu poate fi atacat pe calea excepției, din Legea nr. 554/2004”, excepție ridicată de Filofteia Ciobanu în Dosarul nr. 4.623/62/2015 al Curții de Apel Brașov — Secția contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 365D/2017.

2. La apelul nominal răspunde personal autoarea excepției. Lipsesc celelalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Magistratul-asistent referă asupra cauzei și arată că autoarea excepției a depus la dosar o cerere prin care solicită asigurarea accesului liber la ședința de judecată, în vederea susținerii orale a excepției de neconstituționalitate.

4. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul autoarei excepției, care solicită admiterea criticilor de neconstituționalitate, sens în care precizează, în esență, că prevederile legale care nu permit exercitarea controlului de legalitate a actelor administrative cu caracter normativ, pe calea excepției de nelegalitate, încalcă dispozițiile art. 21 din Constituție. În susținerea neconstituționalității sintagmei „în regim de putere publică”, autoarea excepției consideră că prerogativele de putere publică aparțin doar autorităților publice, astfel încât este neconstituțională asimilarea cu aceste autorități a persoanelor juridice de drept privat care, potrivit legii, au obținut statut de utilitate publică sau sunt autorizate să presteze un serviciu public, în regim de putere publică. Consideră că dispozițiile legale criticate sunt neclare și determină o sustragere de la controlul de legalitate a actelor emise de aceste „autorități asimilate”. Face referire la notele scrise aflate la dosar.

5. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 din Legea nr. 554/2004, ca neîntemeiată, sens în care invocă deciziile Curții Constituționale nr. 837 din 14 decembrie 2017 și nr. 259 din 24 aprilie 2018. Referitor la critica de neconstituționalitate a sintagmei „în regim de putere publică” din cuprinsul art. 2 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 554/2004, precizează că, în realitate, aceasta vizează probleme de interpretare

și aplicare a legii, ceea ce excedează competenței Curții Constituționale, fiind de resortul instanței judecătorești.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

6. Prin Încheierea din 26 ianuarie 2017 pronunțată în Dosarul nr. 4.623/62/2015, **Curtea de Apel Brașov — Secția contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor „pct. 5 din Legea nr. 262/2007 pentru modificarea și completarea Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, a sintagmei «în regim de putere publică» din art. 2 alin. (1) lit. c) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004 și a tezei ce dispune că actul administrativ normativ nu poate fi atacat pe calea excepției, din Legea nr. 554/2004”.**

7. Excepția a fost ridicată de Filofteia Ciobanu cu prilejul soluționării recursurilor împotriva Încheierii din 28 martie 2016 și împotriva Sentinței civile nr. 347/CA din 4 aprilie 2016, pronunțate de Tribunalul Brașov — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, într-o cauză având ca obiect „sanțiune pentru neexecutarea unei hotărâri judecătorești”.

8. **În motivarea excepției de neconstituționalitate**, autoarea acesteia susține, în esență, că prevederile legale criticate sunt neconstituționale, deoarece favorizează diversele instituții și autorități publice în detrimentul cetățeanului, modificând „obstrucționist/îngrăditor” textul inițial avut de art. 4 din Legea nr. 554/2004, care permitea cercetarea legalității actelor administrative unilaterale, adică atât a celor individuale, cât și a celor normative, pe cale de excepție, oricând în cadrul unui proces. În prezent, soluția legislativă permite doar cercetarea legalității actelor administrative cu caracter individual, îngrădind dreptul justițiabilului de a se apăra împotriva unui act normativ emis de o autoritate/instituție publică. Se ajunge astfel la „dominația actelor administrative normative”.

9. În ceea ce privește sintagma „în regim de putere publică” din cuprinsul art. 2 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 554/2004, autoarea excepției susține că, prin excluderea de la controlul judecătorec a actelor emise de autoritățile de stat asimilate autorităților publice, li se conferă acestora statut de „stat în stat”, prezumție absolută de legalitate, astfel încât cetățeanul vătămat este lipsit de accesul la justiție. De asemenea, cu privire la teza din Legea nr. 554/2004 ce dispune că actul administrativ normativ nu poate fi atacat pe calea excepției, consideră că aceasta este neconstituțională, întrucât obligă instanța de judecată să îi confere prezumție absolută de legalitate.

10. **Curtea de Apel Brașov — Secția contencios administrativ și fiscal** nu și-a exprimat opinia asupra excepției de neconstituționalitate, contrar art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992.

11. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului

Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

12. **Guvernul** consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, sens în care reține că stabilirea principiilor de desfășurare a procesului în fața instanțelor judecătorești, precum și a competenței acestora constituie atributul exclusiv al legiuitorului, care poate prevedea, în considerarea unor situații deosebite, reguli diferite. În acest sens, art. 126 alin. (2) din Constituție prevede: „*Competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată sunt prevăzute numai prin lege.*”

13. Având în vedere prevederile art. 23 din Legea nr. 554/2004, care stabilesc efectul *erga omnes* al hotărârilor judecătorești definitive prin care s-a anulat în tot sau în parte un act administrativ cu caracter normativ, și în vederea asigurării securității raporturilor juridice, legiuitorul a instituit calea procedurală a acțiunii în anulare în cazul actelor administrative cu caracter normativ, cu toate garanțiile procedurale menite să asigure echitatea unui proces. În consecință, nu se poate reține încălcarea liberului acces la justiție. Invocă jurisprudența Curții Constituționale în materie, spre exemplu, Decizia nr. 267 din 7 mai 2014, Decizia nr. 526 din 9 octombrie 2014 și Decizia nr. 646 din 11 noiembrie 2014. În ceea ce privește critica adusa sintagmei „*regim de putere publică*”, precizează că, în concepția clasică, actul administrativ unilateral fiind cel emis de o autoritate publică în temeiul și pentru realizarea puterii publice, organul emitent are calitatea de subiect investit cu prerogative prin intermediul cărora poate asigura realizarea cu prioritate a interesului public și punerea în executare a legii, iar, în cazul în care actul nu este emis în regim de putere publică, acesta rămâne supus prevederilor dreptului comun, iar nu materiei actelor administrative. Menționează că art. 2 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 554/2004 asimilează autorităților publice persoanele juridice de drept privat care, potrivit legii, au obținut statut de utilitate publică sau sunt autorizate să presteze un serviciu public în regim de putere publică.

14. **Avocatul Poporului** arată că își menține punctul de vedere exprimat anterior în sensul constituționalității prevederilor legale criticate, astfel cum a fost reținut în Deciziile Curții Constituționale nr. 517 din 8 mai 2008 și nr. 67 din 15 ianuarie 2009.

15. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

#### CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile autoarei excepției, notele scrise depuse la dosar, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

16. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

17. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie, potrivit actului de sesizare, prevederile „pct. 5 din Legea nr. 262/2007 pentru modificarea și completarea Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, a sintagmei «*în regim de putere publică*» din cuprinsul art. 2 alin. (1) lit. c) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004 și a tezei ce dispune că actul administrativ normativ nu poate fi atacat pe calea excepției, din Legea nr. 554/2004”.

18. Din examinarea notelor scrise ale autoarei excepției, Curtea constată că, în realitate, critica de neconstituționalitate vizează prevederile art. 1 pct. 5 din Legea nr. 262/2007 pentru modificarea și completarea Legii contenciosului administrativ

nr. 554/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 510 din 30 iulie 2007, care modifică dispozițiile art. 4 alin. (1)—(3) din Legea nr. 554/2004. Însă, având în vedere prevederile art. 62 din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, Curtea urmează a reține ca obiect al excepției dispozițiile corespunzătoare din actul de bază, în care se integrează dispozițiile modificatoare, respectiv art. 4 alin. (1)—(3) din Legea nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare, având următorul cuprins:

„(1) *Legalitatea unui act administrativ cu caracter individual, indiferent de data emiterii acestuia, poate fi cercetată oricând în cadrul unui proces, pe cale de excepție, din oficiu sau la cererea părții interesate.*

(2) *Instanța investită cu fondul litigiului și în fața căreia a fost invocată excepția de nelegalitate, constatând că de actul administrativ cu caracter individual depinde soluționarea litigiului pe fond, este competentă să se pronunțe asupra excepției, fie printr-o încheiere interlocutorie, fie prin hotărârea pe care o va pronunța în cauză. În situația în care instanța se pronunță asupra excepției de nelegalitate prin încheiere interlocutorie, aceasta poate fi atacată odată cu fondul.*

(3) *În cazul în care a constatat nelegalitatea actului administrativ cu caracter individual, instanța în fața căreia a fost invocată excepția de nelegalitate va soluționa cauza, fără a ține seama de actul a cărui nelegalitate a fost constatată.”*

19. De asemenea, obiectul excepției îl constituie sintagma „*în regim de putere publică*” din cuprinsul art. 2 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 554/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.154 din 7 decembrie 2004. Curtea observă că prevederile art. 2 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 554/2004 au fost modificate prin art. 1 pct. 1 din Legea nr. 212/2018 pentru modificarea și completarea Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004 și a altor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 658 din 30 iulie 2018. Însă, având în vedere că în cauza dedusă judecării instanței judecătorești au produs efecte juridice prevederile art. 2 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 554/2004, în redactarea anterioară modificării, și în lumina Deciziei Curții Constituționale nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, urmează a se reține ca obiect al excepției aceste prevederi de lege, care au următorul cuprins: „*act administrativ — actul unilateral cu caracter individual sau normativ emis de o autoritate publică, în regim de putere publică, în vederea organizării executării legii sau a executării în concret a legii, care dă naștere, modifică sau stinge raporturi juridice; sunt asimilate actelor administrative, în sensul prezentei legi, și contractele încheiate de autoritățile publice care au ca obiect punerea în valoare a bunurilor proprietate publică, executarea lucrărilor de interes public, prestarea serviciilor publice, achizițiile publice; prin legi speciale pot fi prevăzute și alte categorii de contracte administrative supuse competenței instanțelor de contencios administrativ;*”.

20. Totodată, referitor la invocarea tezei legale potrivit căreia actul administrativ normativ nu poate fi atacat pe calea excepției, Curtea observă că această regulă normativă se regăsește în cuprinsul art. 4 alin. (4) din Legea nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare, astfel încât urmează a se reține ca obiect al excepției și aceste prevederi de lege, care au următorul cuprins: „*Actele administrative cu caracter normativ nu pot forma obiect al excepției de nelegalitate. Controlul judecătoresc al actelor administrative cu caracter normativ se exercită de către instanța de contencios administrativ în cadrul acțiunii în anulare, în condițiile prevăzute de prezenta lege.*”

21. Prin urmare, Curtea urmează a se pronunța asupra excepției de neconstituționalitate având ca obiect prevederile

art. 4 și sintagma „*în regim de putere publică*” din cuprinsul art. 2 alin. (1) lit. c) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004.

22. În opinia autoarei excepției, prevederile de lege ce formează obiectul excepției contravin dispozițiilor din Constituție cuprinse în art. 1 alin. (5), privind obligativitatea respectării Constituției, a supremației sale și a legilor, și art. 21, privind accesul liber la justiție. De asemenea, sunt invocate dispozițiile art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale privind dreptul la un proces echitabil și soluționarea cauzei într-un termen rezonabil.

23. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că, în esență, autoarea excepției consideră că dispozițiile legale criticate sunt neconstituționale, deoarece nu prevăd posibilitatea efectuării controlului judecătoresc al actelor administrative normative pe calea excepției de nelegalitate.

24. În jurisprudența sa, Curtea Constituțională a examinat critici similare de neconstituționalitate, în acest sens fiind, de exemplu, Decizia nr. 259 din 24 aprilie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 606 din 16 iulie 2018, Decizia nr. 837 din 14 decembrie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 234 din data de 16 martie 2018, Decizia nr. 646 din 11 noiembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 32 din 15 ianuarie 2015, și Decizia nr. 526 din 9 octombrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 905 din 12 decembrie 2014, Decizia nr. 342 din 17 martie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 276 din 28 aprilie 2009, Decizia nr. 1.026 din 9 iulie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 661 din 5 octombrie 2009.

25. Astfel, referitor la prevederile art. 4 alin. (1)—(3) din Legea nr. 554/2004, Curtea Constituțională a statuat, în esență, că excepția de nelegalitate vizează, potrivit art. 4 alin. (1) din Legea nr. 554/2004, doar actele administrative unilaterale cu caracter individual, fără a exclude însă actele administrative unilaterale cu caracter normativ de la controlul de legalitate exercitat de instanța de contencios administrativ, acest control realizându-se pe calea acțiunii directe, separate, și nu a incidentului procedural, adică, în speță, a excepției de nelegalitate.

26. Referitor la prevederile art. 4 alin. (4) din Legea nr. 554/2004, Curtea a reținut, în esență, că dispozițiile legale supuse controlului de constituționalitate au fost introduse în Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004 prin art. 54 pct. 1 din Legea nr. 76/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 365 din 30 mai 2012. Curtea a constatat că soluțiile legislative instituite prin Legea nr. 76/2012, potrivit „*Expunerii de motive*” la lege, urmăresc reconfigurarea competenței materiale a instanțelor judecătorești în scopul accelerării procedurilor judiciare și al asigurării unei practici judiciare unitare pe întreg teritoriul țării. Astfel, aceste dispoziții legale au creat în materia procedurilor judiciare un sistem legislativ modern, care răspunde pe deplin imperativelor funcționării unei justiții moderne, adaptate așteptărilor sociale, precum și necesității creșterii calității acestui serviciu public.

27. Din examinarea cadrului legal în materia contenciosului administrativ, Curtea a observat că, în funcție de întinderea efectelor juridice pe care le produc, actele administrative se clasifică în acte administrative cu caracter normativ și acte administrative cu caracter individual. Actele administrative cu caracter normativ conțin reglementări cu caracter general, impersonale, care produc efecte *erga omnes*, iar actele administrative cu caracter individual produc efecte, de regulă, față de o persoană sau, uneori, față de mai multe persoane, nominalizate expres în cuprinsul acestor acte.

28. Totodată, Curtea a reținut că actele administrative cu caracter normativ sunt supuse controlului judecătoresc direct

la instanța de contencios administrativ, pe calea acțiunii în anulare, care, potrivit prevederilor art. 11 alin. (4) teza finală din Legea nr. 554/2004, poate fi promovată oricând. Așadar, datorită efectelor lor juridice normative, aceste categorii de acte beneficiază de un regim juridic diferit sub aspectul controlului de legalitate.

29. Potrivit art. 21 din Constituție, orice persoană se poate adresa justiției pentru apărarea drepturilor, libertăților și intereselor sale legitime. Totodată, legiuitorul are competența exclusivă de a stabili regulile de desfășurare a procesului în fața instanțelor judecătorești, astfel cum rezultă din art. 126 alin. (2) din Constituție. În aceste condiții, Curtea a statuat că, tocmai în considerarea caracterului important al actelor administrative cu caracter normativ, legiuitorul, dând eficiență prevederilor constituționale ale art. 126 alin. (2), a atribuit competența materială pentru soluționarea acestor cereri în anulare, care pot fi promovate oricând, instanței de contencios administrativ, respectiv Secției de contencios administrativ și fiscal a Înaltei Curți de Casație și Justiție, secțiilor de contencios administrativ și fiscal ale curților de apel și tribunalelor administrativ-fiscale.

30. De asemenea, instanța de control constituțional a constatat că materia contenciosului administrativ este reglementată, potrivit art. 73 alin. (3) lit. k) din Constituție, prin lege organică, astfel că stabilirea competenței materiale de judecată este rezultatul voinței legiuitorului în acest sens. Or, în cazul de față, legea organică — Legea nr. 554/2004 — a fost modificată tot prin voința legiuitorului. Intervenția legiuitorului nu contravine normelor fundamentale, din moment ce exercitarea controlului judecătoresc asupra actelor administrative ale autorităților publice se realizează în continuare sub garanția prevederilor art. 52 și art. 126 alin. (6) din Constituție de către o instanță judecătorească. Prin urmare, Curtea a statuat că această modificare a Legii nr. 554/2004, în sensul stabilirii de către legiuitor a competenței instanței de contencios administrativ de verificare a actelor administrative cu caracter normativ, prin intermediul acțiunii în anulare, reprezintă tot o garanție a prevederilor art. 52 și art. 126 alin. (6) din Constituție.

31. Curtea a constatat, totodată, că, prin excluderea actelor administrative cu caracter normativ din sfera de control, pe calea excepției de nelegalitate, se urmărește un scop legitim, respectiv asigurarea securității raporturilor juridice și respectarea competenței instanțelor specializate. Se asigură astfel și respectarea dispozițiilor art. 1 alin. (5) din Constituție.

32. De asemenea, admiterea acțiunii în anulare a unui act administrativ cu caracter normativ produce efecte juridice *erga omnes*, spre deosebire de excepția de nelegalitate, care produce efecte *inter partes*. Astfel, admiterea unei excepții de nelegalitate produce efecte doar între părțile litigiului, actul administrativ producându-și în continuare efectele față de terți, pe când admiterea unei acțiuni în anulare a unui act administrativ cu caracter normativ produce efecte *erga omnes*, profitând tuturor subiecților de drept.

33. În ceea ce privește critica adusă sintagmei „*în regim de putere publică*” din cuprinsul art. 2 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 554/2004, Curtea reține că aceste prevederi definesc termenul de „*act administrativ*”, noțiunea de „*putere publică*”, fiind de esența actului administrativ, a cărui finalitate este organizarea executării legii sau executarea în concret a legii, pentru satisfacerea unui interes public, care vizează ordinea de drept și democrația constituțională, garantarea drepturilor, libertăților și îndatoririlor fundamentale ale cetățenilor, satisfacerea nevoilor comunitare, realizarea competenței autorităților publice. Astfel formulate, prevederile art. 2 alin. (1) lit. c) din legea menționată nu îngrădesc controlul judecătoresc al actelor administrative emise de autoritățile publice și al actelor asimilate actelor administrative, fie pe calea excepției de nelegalitate, în cazul actelor administrative individuale, fie pe calea acțiunii în anulare,

în cazul actelor administrative normative. Calificarea unui anumit act ca fiind act administrativ aparține în exclusivitate instanțelor judecătorești chemate să soluționeze un litigiu (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 477 din 12 aprilie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 419 din 15 iunie 2011,

și Decizia nr. 193 din 6 martie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 289 din 2 mai 2012).

34. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, soluția pronunțată de Curte prin deciziile menționate, precum și considerentele care au fundamentat-o sunt valabile și în prezenta cauză.

35. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

#### CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Filofteia Ciobanu în Dosarul nr. 4.623/62/2015 al Curții de Apel Brașov — Secția contencios administrativ și fiscal și constată că prevederile art. 4 și sintagma „*în regim de putere publică*” din cuprinsul art. 2 alin. (1) lit. c) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004 sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Brașov — Secția contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 20 noiembrie 2018.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,

**Simina Popescu-Marin**

#### CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

#### DECIZIA Nr. 714

din 20 noiembrie 2018

#### referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 alin. (1) și (2) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Simina Popescu-Marin	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Sorin-Ioan-Daniel Chiriazii.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 alin. (1) și (2) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, excepție ridicată de Ministerul Afacerilor Interne în Dosarul nr. 1.776/101/2015\* al Curții de Apel Craiova — Secția contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 366D/2017.

2. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, sens în care precizează că stabilirea condițiilor

de exercitare a căilor de atac, inclusiv în materia contenciosului administrativ, este atributul exclusiv al legiuitorului și că prevederile de lege criticate nu impun condiții diferite privind invocarea excepției de nelegalitate de către instanța judecătorească sau de părți.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

4. Prin Încheierea din 25 ianuarie 2017 pronunțată în Dosarul nr. 1.776/101/2015\*, **Curtea de Apel Craiova — Secția contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 alin. (1) și (2) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004.**

5. Excepția a fost ridicată de Ministerul Afacerilor Interne într-o cauză având ca obiect obligarea Inspectoratului Teritorial al Poliției de Frontieră Timișoara la plata contravaloarei orelor lucrate în zilele de repaus săptămânal și în zilele libere.

6. **În motivarea excepției de neconstituționalitate**, autorul acesteia susține, în esență, că dispozițiile art. 4 alin. (1) din Legea nr. 554/2004 sunt lipsite de claritate și previzibilitate, deoarece presupun două modalități prin care poate fi invocată excepția de nelegalitate a unui act administrativ unilateral: de către o instanță sau de către partea interesată, fără ca legiuitorul să determine conduita pe care trebuie să o adopte judecătorul odată cu invocarea din oficiu. Astfel, dacă instanța invocă din



oficiu excepția de nelegalitate a unui act administrativ, textul criticat nu impune condițiile în care aceasta ar fi admisibilă, respectiv necesitatea motivării, sub aspectul existenței unei legături între fondul pricinii și incidentul procesual. Or, spre deosebire de situația în care controlul judecătoresc se realizează din oficiu, în cazul în care una dintre părți invocă excepția de nelegalitate, legiuitorul a descris în mod concret conduita pe care înțelege să o impună. Ca atare, prin invocarea excepției de nelegalitate de către instanță, în măsura în care aceasta nu este ținută să o motiveze, rezultă că temeiurile de fapt și de drept ale acesteia, cunoscute doar de judecător, ar putea sau nu să fie împărțite de părți.

7. De asemenea, autorul excepției apreciază că, în cazul în care sintagma „din oficiu” nu presupune și obligația instanței judecătorești de a-și motiva, în fapt și în drept, excepția de nelegalitate invocată, se încalcă dreptul la un proces echitabil, deoarece, în absența unei motivări corespunzătoare, partea interesată se află în imposibilitatea de a-și argumenta poziția procesuală, cu consecințe directe în soluția ce urmează a se pronunța.

8. Referitor la dispozițiile art. 4 alin. (2) din Legea nr. 554/2004, autorul excepției arată că legiuitorul a prevăzut în norma legală criticată că instanța competentă se pronunță asupra excepției de nelegalitate fie printr-o încheiere interlocutorie, fie prin hotărârea pe care o va pronunța în cauză, fără a preciza însă condițiile în care aceasta poate distinge între cele două variante. În opinia autorului excepției, judecătorul este obligat să stabilească, prin hotărârile pronunțate și în afara cadrului legal, regulile necesare pentru a se pronunța asupra excepției de nelegalitate cu care a fost investit, contrar art. 1 alin. (4) din Constituție.

9. În final, susține că părțile nu cunosc modalitatea în care pot ataca cu recurs hotărârea, ceea ce face ca accesul lor la justiție, pentru exercitarea căii de atac prevăzute de lege, să fie limitat. Mai mult, în condițiile în care excepția de nelegalitate este invocată într-o cale de atac și este soluționată printr-o hotărâre judecătorească definitivă, art. 129 din Constituție este golit de conținut și creează o situație de inegalitate juridică, de discriminare evidentă, în cadrul aceleiași categorii de justițiabili, de natură să determine o judecată inechitabilă.

10. **Curtea de Apel Craiova — Secția contencios administrativ și fiscal** consideră că prevederile legale ce formează obiectul excepției de neconstituționalitate nu sunt de natură să contravină art. 16 alin. (1), art. 21 alin. (1) și (3), art. 53 alin. (2) teza finală și nici art. 129 din Constituție. Textul alin. (1) al art. 4 din Legea nr. 554/2004 nu distinge între situația în care excepția ar fi invocată din oficiu de instanță și cea în care este invocată de către partea din proces și nu impune conduite diferențiate, inechitabile în raport cu titularul excepției, de natură a pune partea într-o situație de inferioritate. Indiferent că excepția este invocată din oficiu sau de parte, procedura permite părților expunerea punctelor de vedere în contradictoriu și citarea emitentului actului administrativ individual. În toate cazurile, excepția se invocă prin precizarea în concret a dispozițiilor din actul normativ cu forță juridică superioară, în raport cu care urmează a se cerceta legalitatea, astfel încât părțile sunt în măsură a-și concentra argumentele la aceste considerente.

11. Totodată, alin. (2) al art. 4 din Legea nr. 554/2004 trebuie privit în coroborare și succesiune logică cu alin. (1) al aceluiași articol. Din moment ce excepția de nelegalitate, ca mijloc de apărare, poate fi invocată oricând, adică atât în fața primei instanțe, cât și în recurs, în mod corelativ, alin. (2) se referă la situația pronunțării de către instanța fondului, prin încheiere interlocutorie, ce se atacă o dată cu fondul, și, respectiv, prin

hotărâre, de către instanța de recurs. Art. 4 alin. (2) din Legea nr. 554/2004 nu contravine nici art. 129 din Constituție, întrucât textul constituțional se referă la exercitarea căilor de atac în condițiile legii. Revine astfel legiuitorului misiunea de a reglementa procedura și căile de atac; or, pentru excepțiile absolute ce pot fi invocate în calea de atac a recursului direct, soluția urmează calea de atac a hotărârii asupra fondului, fiind definitivă.

12. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

13. **Guvernul** consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Arată că nu poate fi primită critica referitoare la lipsa de claritate și previzibilitate a dispozițiilor legale criticate, deoarece, potrivit regulii prevăzute de art. 224 din Codul de procedură civilă, aplicabilă și în materia contenciosului administrativ, „*Instanța este obligată, în orice proces, să pună în discuția părților toate cererile, excepțiile, împrejurările de fapt sau temeiurile de drept prezentate de ele, potrivit legii, sau invocate din oficiu*”. În ceea ce privește critica referitoare la faptul că art. 4 alin. (2) din Legea nr. 554/2004 prevede că instanța se pronunță asupra excepției de nelegalitate fie printr-o încheiere interlocutorie, fie prin hotărârea pe care o va pronunța în cauză, fără însă ca norma juridică să precizeze condițiile în care instanța poate distinge între cele două variante, arată că, în conformitate cu prevederile art. 235 din Codul de procedură civilă, încheierile interlocutorii sunt acelea prin care, fără a se hotărî în totul asupra procesului, se soluționează excepții procesuale, incidente procedurale ori alte chestiuni litigioase. Încheierile interlocutorii conțin soluționări parțiale ale unor aspecte ale litigiului, care leagă instanța, aceasta nemaiputând reveni asupra celor hotărâte. Judecătorul fondului are libertatea să aprecieze, în interesul bunei administrări a justiției și în funcție de elementele de la dosarul cauzei, asupra modului de soluționare a excepției de nelegalitate, fie prin încheiere interlocutorie, atunci când situația de fapt și de drept este clar determinată și confirmată, fie prin hotărârea finală, atunci când pentru soluționarea excepției este nevoie de administrarea aceluiași dovezi ca și pentru soluționarea fondului. Mai mult, critica formulată vizează strict aspecte procedurale, pe care, potrivit art. 126 alin. (2) din Constituție, legiuitorul este îndreptățit să le reglementeze, modalitatea de reglementare nefiind de natură să restricționeze accesul liber la justiție, să afecteze dreptul la apărare ori să creeze discriminări între diferite categorii de persoane.

14. În fine, referitor la critica privind încălcarea prevederilor art. 129 și art. 16 alin. (1) din Constituție, arată că, în conformitate cu art. 20 alin. (1) din Legea nr. 554/2004, calea de atac specifică în materia contenciosului administrativ este recursul, textul de lege stabilind că „*Hotărârea pronunțată în primă instanță poate fi atacată cu recurs, în termen de 15 zile de la comunicare*”. Așadar, părțile au un reper sigur în ceea ce privește momentul de la care curge termenul de contestare a hotărârii pronunțate în primă instanță, inclusiv a soluției date excepției de nelegalitate. În mod evident însă hotărârea prin care instanța de recurs soluționează excepția de nelegalitate invocată în fața sa nu poate fi atacată cu recurs, întrucât s-ar deschide calea recursului la recurs, o astfel de soluție în actualul sistem al procedurii civile române nefiind admisă.

15. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

## CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

16. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

17. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie prevederile art. 4 alin. (1) și (2) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.154 din 7 decembrie 2004, cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora:

„(1) *Legalitatea unui act administrativ cu caracter individual, indiferent de data emiterii acestuia, poate fi cercetată oricând în cadrul unui proces, pe cale de excepție, din oficiu sau la cererea părții interesate.*

(2) *Instanța investită cu fondul litigiului și în fața căreia a fost invocată excepția de nelegalitate, constatând că de actul administrativ cu caracter individual depinde soluționarea litigiului pe fond, este competentă să se pronunțe asupra excepției, fie printr-o încheiere interlocutorie, fie prin hotărârea pe care o va pronunța în cauză. În situația în care instanța se pronunță asupra excepției de nelegalitate prin încheiere interlocutorie, aceasta poate fi atacată odată cu fondul.”*

18. În opinia autorului excepției, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor din Constituție cuprinse în art. 16, privind egalitatea în fața legii, art. 21 alin. (1) și (3), referitor la accesul liber la justiție, art. 53 alin. (2) teza finală, privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, și în art. 129, privind folosirea căilor de atac.

19. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că prevederile art. 4 alin. (1) și (2) din Legea nr. 554/2004 au mai făcut obiect al controlului de constituționalitate exercitat prin prisma unor critici similare celor formulate în prezenta cauză (a se vedea Decizia nr. 111 din 8 martie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 564 din 5 iulie 2018). Cu acel prilej, Curtea a constatat netemeinicia criticii de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 alin. (1) din Legea nr. 554/2004, formulată din perspectiva unei lipse de claritate și previzibilitate, în situația invocării excepției de nelegalitate de către instanță din oficiu. Curtea a reținut, în esență, că dispozițiile art. 4 alin. (1) și (2) din Legea nr. 554/2004 reglementează instituția excepției de nelegalitate și procedura specifică acesteia. Astfel, potrivit dispozițiilor de lege supuse controlului de constituționalitate, excepția de nelegalitate are ca obiect numai actele administrative cu caracter individual, poate fi invocată atât în fața instanței de fond, cât și în căile de atac, de către partea interesată sau de către instanța judecătorească din oficiu; soluționarea litigiului pe fond trebuie să depindă de actul administrativ cu caracter individual ce face obiectul excepției și, potrivit alin. (3) al art. 4 din Legea nr. 554/2004, în cazul în care a constatat nelegalitatea actului administrativ cu caracter individual, instanța în fața căreia a fost invocată excepția de nelegalitate va soluționa cauza, fără a ține seama de actul a cărui nelegalitate a fost constatată.

20. Curtea Constituțională, în jurisprudența sa, a statuat cu valoare de principiu că ideea pe care se întemeiază instituția „*excepției de nelegalitate*” se numără printre acele constante ale dreptului care au disciplinat gândirea juridică a sistemului de drept romano-germanic și a fost consacrată prin maxima *quae temporalia sunt ad agendum perpetua sunt ad excipiendum*, a cărei semnificație este că cele ce sunt vremelnice pentru o acțiune juridică sunt permanente pentru constituirea excepției

(a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 404 din 10 aprilie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 347 din 6 mai 2008). De asemenea, prin aceeași decizie, Curtea a statuat că excepția de nelegalitate se constituie într-un mijloc eficient de apărare, justificat de înseși exigențele unui proces echitabil.

21. Legea nr. 554/2004, prin art. 28 alin. (1), stabilește că dispozițiile sale se completează cu prevederile Codului civil și cu cele ale Codului de procedură civilă, în măsura în care nu sunt incompatibile cu specificul raporturilor de putere dintre autoritățile publice, pe de o parte, și persoanele vătămate în drepturile sau interesele lor legitime, pe de altă parte.

22. În aceste condiții, Curtea a constatat netemeinicia criticii de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 alin. (1) din Legea nr. 554/2004, formulată din perspectiva unei lipse de claritate și previzibilitate, în situația invocării excepției de nelegalitate de către instanță din oficiu, din perspectiva argumentelor ce vor fi prezentate. Astfel, dispozițiile art. 224 din Codul de procedură civilă, cu denumirea marginală „*Discutarea cererilor și excepțiilor*”, statuează că instanța este obligată, în orice proces, să pună în discuția părților toate cererile, excepțiile, împrejurările de fapt sau temeiurile de drept prezentate de ele, potrivit legii, sau invocate din oficiu.

23. Potrivit art. 14 alin. (4)—(6) din Codul de procedură civilă, cu denumirea marginală „*Contradictorialitatea*”, părțile au dreptul de a discuta și argumenta orice chestiune de fapt sau de drept invocată în cursul procesului de către orice participant la proces, inclusiv de către instanță din oficiu. Instanța este obligată, în orice proces, să supună discuției părților toate cererile, excepțiile și împrejurările de fapt sau de drept invocate și își va întemeia hotărârea numai pe motive de fapt și de drept, pe explicații sau pe mijloace de probă care au fost supuse, în prealabil, dezbaterii contradictorii.

24. Referitor la contradictorialitate, prin Decizia nr. 641 din 11 noiembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 887 din 5 decembrie 2014, paragrafele 35—37, și Decizia nr. 394 din 13 iunie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 779 din 2 octombrie 2017, paragraful 19, Curtea a reținut că acest concept este definit ca dreptul fiecărei părți de a participa la prezentarea, argumentarea și dovedirea pretențiilor sau apărărilor sale, precum și dreptul de a discuta și combate susținerile și probele celeilalte părți. Contradictorialitatea se traduce în aducerea la cunoștința celeilalte părți a argumentelor de fapt și de drept, pe de-o parte, și posibilitatea celeilalte părți de a răspunde acestora, pe de altă parte. Astfel, contradictorialitatea este, în primul rând, posibilitatea reală de a dezbate în fața judecătorului tot ceea ce este avansat în drept sau în fapt de către adversar și tot ceea ce este prezentat de acesta, probe sau alte documente. Din perspectiva protejării drepturilor omului, Curtea a observat că principiul contradictorialității este un element al principiului egalității armelor și al dreptului la un proces echitabil.

25. Prin urmare, legea procesuală civilă, care completează dispozițiile Legii nr. 554/2004, prevede obligația instanțelor judecătorești de a pune în discuția părților toate cererile, excepțiile, inclusiv excepția de nelegalitate, și împrejurările de fapt sau temeiurile de drept invocate, inclusiv pe cele invocate din oficiu de către instanță, în așa fel încât părțile să își poată face apărarea în cunoștință de cauză. Ca atare, invocarea excepției de nelegalitate a unui act administrativ cu caracter individual de către instanța judecătorească, din oficiu, nu lipsește de claritate și previzibilitate dispoziția cuprinsă în art. 4 alin. (1) din Legea nr. 554/2004, ci asigură dreptul la un proces echitabil, întrucât este pusă în discuția părților, așa încât acestea să își poată formula apărările în cunoștință de cauză.

26. Referitor la dispozițiile art. 4 alin. (2) din Legea nr. 554/2004, autorul excepției arată că legiuitorul a prevăzut în textul de lege criticat că instanța competentă se pronunță asupra excepției de nelegalitate fie printr-o încheiere interlocutorie, fie prin hotărârea pe care o va pronunța în cauză, fără a preciza însă condițiile în care aceasta poate distinge între cele două variante. În opinia autorului excepției, contrar art. 1 alin. (4) din Constituție, judecătorul este obligat să stabilească, prin hotărârile pronunțate și în afara cadrului legal, regulile necesare pentru a se pronunța asupra excepției de nelegalitate cu care a fost investit.

27. Față de această susținere, Curtea a reținut că, potrivit dispozițiilor art. 235 teza a doua din Codul de procedură civilă, încheierile interlocutorii sunt acele încheieri prin care, fără a se hotărî fondul procesului, se soluționează excepții procesuale, incidente procedurale ori alte chestiuni litigioase.

28. Curtea, prin Decizia nr. 241 din 10 mai 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 497 din 13 iunie 2005, a statuat că, prin interpretarea și aplicarea de către instanță a textelor de lege nu se realizează un „transfer” de competență din sfera puterii legislative în sfera puterii executive și judecătorești. Așadar, în interesul bunei administrări a justiției, judecătorul cauzei poate aprecia asupra modului în care va soluționa excepția de nelegalitate, fie prin încheiere interlocutorie, atunci când situația de fapt și de drept este clar determinată, fie prin hotărârea pe care o va pronunța în cauză, atunci când pentru soluționarea excepției sunt administrate aceleași dovezi ca și cele pentru soluționarea fondului cauzei.

29. De altfel, Curtea a reținut că, prin critica formulată de autorul excepției, sunt vizate aspecte ce țin de procedura de judecată, pe care, potrivit art. 126 alin. (2) din Constituție, legiuitorul are competența de a o stabili, în așa fel încât să nu afecteze accesul liber la justiție, dreptul la apărare ori să creeze discriminări între diferite categorii de persoane.

30. Cât privește critica potrivit căreia părțile nu cunosc modalitatea în care pot ataca cu recurs hotărârea, ceea ce face ca accesul lor la justiție, pentru exercitarea căii de atac prevăzute de lege, să fie limitat, Curtea a reținut că, potrivit art. 20 alin. (1) din Legea nr. 554/2004, hotărârea pronunțată în primă instanță poate fi atacată cu recurs, în termen de 15 zile de la comunicare.

31. Curtea nu a reținut nici critica potrivit căreia invocarea excepției de nelegalitate în calea de atac și soluționarea acesteia printr-o hotărâre judecătorească definitivă golește de conținut norma constituțională prevăzută de art. 129 privind folosirea căilor de atac. În jurisprudența sa, Curtea a reținut că legiuitorul are îndreptățirea constituțională de a considera materia contenciosului administrativ ca fiind una aparte, cu reguli specifice, inclusiv în ceea ce privește stabilirea căilor de atac. De asemenea, Curtea a observat că, în materia contenciosului administrativ, spre deosebire de dreptul comun, unde hotărârile pronunțate în prima instanță pot fi atacate cu apel, cu toate consecințele care decurg din aceasta, [...] potrivit art. 7 alin. (3) din Legea nr. 76/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 365 din 30 mai 2012, legiuitorul a optat pentru menținerea căii de atac a recursului, și nu pentru înlocuirea acestuia cu calea de atac a apelului. În lumina noului Cod de procedură civilă, recursul în materia contenciosului administrativ este esențialmente diferit de recursul exercitat în această materie în vechea reglementare, care permitea, de principiu, examinarea cauzei sub toate aspectele, pe calea recursului.

32. Așadar, ca urmare a acestei excluderi, hotărârile primei instanțe date în litigiile de contencios administrativ rămân a fi supuse în continuare recursului (a se vedea, în acest sens, spre

exemplu, Decizia nr. 747 din 16 decembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 98 din 6 februarie 2015, paragraful 23, sau Decizia nr. 462 din 17 septembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 775 din 24 octombrie 2014, paragraful 46).

33. De asemenea, prin Decizia nr. 679 din 5 mai 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 411 din 16 iunie 2009, și Decizia nr. 549 din 15 mai 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 430 din 9 iunie 2008, referitoare la dispozițiile art. 20 din Legea nr. 554/2004, cu denumirea marginală „*Recursul*”, instanța de control constituțional a reținut că dispozițiile art. 129 din Constituție conțin precizarea esențială potrivit căreia hotărârile instanțelor pot fi atacate, de Ministerul Public sau de părțile interesate, în condițiile legii. În plus, art. 126 alin. (2) din Legea fundamentală oferă legiuitorului dreptul de a legifera cu privire la acest aspect; de aici se desprinde concluzia că nimic nu împiedică edictarea unei soluții legislative ca cea cuprinsă în textul de lege criticat. De altfel, această opțiune a legiuitorului a fost impusă de exigența soluționării cu celeritate a procesului dedus judecătii, aceasta fiind una dintre caracteristicile acțiunii în contencios administrativ.

34. De altfel, prin Decizia nr. 36 din 7 noiembrie 2016 referitoare la pronunțarea unei hotărâri prealabile, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 104 din 7 februarie 2017, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a admis sesizarea formulată de Curtea de Apel Cluj — Secția a III-a contencios administrativ și fiscal în Dosarul nr. 4.225/117/2014\* și, în consecință, a stabilit că „dispozițiile art. 4 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare, permit invocarea excepției de nelegalitate a unui act administrativ cu caracter individual, direct în recurs”. Înalta Curte de Casație și Justiție a reținut că lipsa unei căi de atac împotriva hotărârii prin care instanța se pronunță asupra excepției de nelegalitate, în situația în care excepția de nelegalitate a fost ridicată pentru prima dată în recurs, nu reprezintă un impediment pentru invocarea acesteia direct, în calea de atac a recursului. De asemenea, Curtea Constituțională, prin Decizia nr. 1.682 din 17 decembrie 2009, s-a pronunțat cu privire la constituționalitatea dispozițiilor art. 4 alin. (1) teza a III-a din Legea nr. 554/2004, în forma nemodificată prin Legea nr. 76/2012, respingând ca inadmisibilă excepția de neconstituționalitate. S-a reținut că invocarea excepției de nelegalitate a unui act administrativ cu caracter individual, în timpul soluționării litigiului ajuns deja în recurs, nu pune probleme de constituționalitate, deoarece partea interesată are dreptul de a introduce o acțiune directă prin care să solicite verificarea legalității actului administrativ respectiv, cu suspendarea consecutivă a soluționării litigiului principal. Raționamentul este asemănător și în cazul noii reglementări, când excepția de nelegalitate este soluționată chiar de către instanța de recurs, aceasta pronunțându-se mai întâi asupra excepției de nelegalitate a actului administrativ individual, după care va soluționa fondul litigiului.

35. În raport cu aceste considerente, Curtea a reținut că dispozițiile art. 53 din Constituție nu au incidență în cauză.

36. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, soluția pronunțată de Curte prin Decizia nr. 111 din 8 martie 2018, precitată, precum și considerentele care au fundamentat-o sunt valabile și în prezenta cauză.

37. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Ministerul Afacerilor Interne în Dosarul nr. 1.776/101/2015\* al Curții de Apel Craiova — Secția contencios administrativ și fiscal și constată că prevederile art. 4 alin. (1) și (2) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004 sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Craiova — Secția contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 20 noiembrie 2018.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE  
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,  
**Simina Popescu-Marin**

---

## HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

### HOTĂRÂRE

pentru modificarea art. 2

din Hotărârea Guvernului nr. 186/2009

privind aprobarea Programului pentru compensarea cu 90%  
a prețului de referință al medicamentelor

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

**Guvernul României** adoptă prezenta hotărâre.

**Articol unic.** — Articolul 2 din Hotărârea Guvernului nr. 186/2009 privind aprobarea Programului pentru compensarea cu 90% a prețului de referință al medicamentelor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 123 din 27 februarie 2009, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 2. — Compensarea cu 90% din prețul de referință al medicamentelor menționate la art. 1 se suportă astfel: în cuantum de 50% din bugetul Fondului național unic de asigurări sociale de sănătate și, respectiv, de 40% de la bugetul de stat prin bugetul aprobat Ministerului Sănătății sub formă de transferuri către bugetul Fondului național unic de asigurări sociale de sănătate.”

PRIM-MINISTRU  
**VASILICA-VIORICA DĂNCILĂ**

Contrasemnează:  
Ministrul sănătății,  
**Sorina Pinte**  
Ministrul finanțelor publice,  
**Eugen Orlando Teodorovici**

București, 27 februarie 2019.  
Nr. 104.

---

# ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL MEDIULUI

## ORDIN

### pentru aprobarea structurii specifice și a regulamentului de funcționare a Comisiei de supraveghere a răspunderii extinse a producătorilor

Având în vedere Referatul de aprobare nr. 93.954/DGDSCSP din 8.11.2018 al Direcției generale deșeurilor, situri contaminate și substanțe periculoase,

în temeiul prevederilor:

— art. 12 alin. (9) și (10) din Legea nr. 211/2011 privind regimul deșeurilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

— art. 13 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 19/2017 privind organizarea și funcționarea Ministerului Mediului și pentru modificarea unor acte normative, cu modificările și completările ulterioare,

**viceprim-ministrul, ministrul mediului, emite următorul ordin:**

Art. 1. — Se înființează în cadrul Ministerului Mediului Comisia de supraveghere a răspunderii extinse a producătorilor, care are ca repere esențiale protecția mediului și a sănătății populației, asigurarea transparenței și a stabilității schemelor de răspundere extinsă a producătorului, creșterea gradului de încredere în aceste scheme, precum și creșterea nivelului de informare și educare a populației în domeniul gestionării fluxului de deșeurilor pentru care se aplică răspunderea extinsă a producătorului.

Art. 2. — (1) Comisia de supraveghere a răspunderii extinse a producătorilor, denumită în continuare *Comisia*, are următoarea structură:

a) directorul general al direcției generale cu atribuții în domeniul gestionării deșeurilor din cadrul Ministerului Mediului — președinte, cu drept de vot;

b) directorul direcției cu atribuții în domeniul gestionării deșeurilor din cadrul Ministerului Mediului — vicepreședinte, cu drept de vot;

c) un funcționar public responsabil potrivit fișei de post pentru directiva privind ambalajele și deșeurile de ambalaje — membru, cu drept de vot;

d) reprezentantul direcției de specialitate cu atribuții în domeniul juridic din cadrul Ministerului Mediului, desemnat de către directorul Direcției juridice și relației cu Parlamentul — membru, cu drept de vot;

e) reprezentantul direcției de specialitate cu atribuții în domeniul economico-financiar din cadrul Ministerului Mediului, desemnat de către directorul Direcției economico-financiare — membru, cu drept de vot.

(2) Direcțiile de specialitate prevăzute la alin. (1) lit. d) și e) vor transmite secretariatului Comisiei persoanele desemnate, în termen de 3 zile de la publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 3. — (1) Comisia autorizează organizațiile care implementează obligațiile privind răspunderea extinsă a producătorului potrivit actului normativ aplicabil pentru fluxul de deșeurilor specific.

(2) Comisia decide avizarea anuală pentru organizațiile care implementează obligațiile privind răspunderea extinsă a producătorului potrivit actului normativ aplicabil pentru fluxul de deșeurilor specific.

(3) Comisia decide retragerea dreptului de operare pentru organizațiile care implementează obligațiile privind răspunderea extinsă a producătorului potrivit actului normativ aplicabil pentru fluxul de deșeurilor specific.

(4) Comisia asigură cadrul adecvat necesar supravegherii organizațiilor care implementează obligațiile privind schemele de răspundere extinsă a producătorului în vederea funcționării eficiente a acestora.

(5) Comisia solicită organizațiilor care implementează obligațiile privind răspunderea extinsă a producătorului orice informații și/sau documente cu relevanță pentru modul în care acestea desfășoară activitatea autorizată.

(6) Comisia cooperează, în faza preliminară emiterii deciziei, dacă este cazul, un expert/experti strict pentru exprimarea unor opinii tehnice necesare ca suport în fundamentarea deciziilor, fără a afecta termenele prevăzute în prezentul ordin și/sau cele prevăzute la art. 16 alin. (6) din Legea nr. 249/2015 privind modalitatea de gestionare a ambalajelor și a deșeurilor de ambalaje, cu modificările și completările ulterioare.

(7) Comisia solicită structurilor cu atribuții de control din coordonarea/subordinea Ministerului Mediului desfășurarea de controale tematice și inopinate la organizațiile care implementează obligațiile privind răspunderea extinsă a producătorului și stabilește împreună cu acestea tematica de control.

Art. 4. — (1) Comisia se întrunește lunar, la sediul Ministerului Mediului sau în orice alt loc indicat în convocare, în ultima zi de joi a fiecărei luni și/sau ori de câte ori este cazul, la solicitarea președintelui sau, după caz, a vicepreședintelui Comisiei.

(2) Președintele sau, după caz, vicepreședintele Comisiei convoacă ședința cu cel puțin 5 zile înainte de data programată prin distribuirea proiectului ordinii de zi și a propunerilor privind problemele ce urmează a fi discutate.

(3) Conținutul convocării este stabilit de către președintele sau, după caz, de către vicepreședintele Comisiei.

(4) În convocare se vor specifica data, locul și ora unde va avea loc ședința, precum și ordinea de zi.

(5) Prezența membrilor Comisiei la ședințele acesteia este obligatorie, iar Comisia este legal constituită dacă sunt prezenți toți membrii prin titulari sau persoane desemnate.

(6) Membrii Comisiei au obligația să transmită secretariatului Comisiei, înainte de ședință, pe suport hârtie, raportul realizat în urma analizării documentelor.

(7) În cadrul ședinței membrii Comisiei susțin raportul realizat.

(8) În cazul în care membrul Comisiei prevăzut la art. 2 alin. (1) lit. a) sau b) nu poate participa la ședința Comisiei, vicepreședintele Comisiei sau, după caz, președintele Comisiei participă în locul acestuia, susține în cadrul ședinței punctul de vedere transmis pe format hârtie sau electronic de către acesta și votează conform mandatului dat.

(9) În cazul în care un membru al Comisiei prevăzut la art. 2 alin. (1) lit. c)—e) nu poate participa la ședința Comisiei, în locul acestuia participă o altă persoană mandatată de către persoana respectivă.

(10) Persoana mandatată susține în cadrul ședinței punctul de vedere transmis pe format hârtie sau electronic de către membrul Comisiei și votează conform mandatului dat de către acesta.

(11) Ședințele Comisiei sunt conduse de către președintele Comisiei sau, după caz, de către vicepreședintele Comisiei.

(12) Deciziile vor fi luate cu majoritatea absolută a voturilor.

(13) Toți membrii din cadrul Comisiei sunt obligați să voteze cu *da* sau *nu*.

(14) Aspectele discutate și deciziile luate în cadrul ședinței sunt consemnate într-un proces-verbal.

(15) Orice adresă transmisă de secretariatul Comisiei către un solicitant sau orice alt document transmis de Comisie trebuie să aibă acordul pe conținut din partea membrilor Comisiei.

(16) Adresa și/sau orice alt document prevăzut la alin. (15), pentru a fi transmise către solicitant, trebuie să fie semnate de către președintele Comisiei sau, după caz, de către vicepreședintele Comisiei.

(17) Adresa și/sau documentul vor fi transmise, spre informare, și direcției cu atribuții în domeniul gestionării deșeurilor.

Art. 5. — (1) Secretariatul Comisiei se asigură de către un reprezentant din cadrul direcției cu atribuții în domeniul gestionării deșeurilor, desemnat de către directorul general/director.

(2) Secretariatul Comisiei asigură înregistrarea audio/audiovideo a lucrărilor Comisiei.

(3) În cazul în care persoana desemnată să asigure secretariatul Comisiei nu poate participa la ședința Comisiei, președintele sau, după caz, vicepreședintele desemnează un secretar de ședință, care poate să fie dintre persoanele prezente sau un alt reprezentant din cadrul direcției cu atribuții în domeniul gestionării deșeurilor, care va consemna cele discutate și decise în procesul-verbal, semnat de către membrii Comisiei și secretarul de ședință.

Art. 6. — (1) Secretariatul Comisiei primește documentele adresate Comisiei și le înregistrează într-un registru special constituit la nivelul direcției cu atribuții în domeniul gestionării deșeurilor.

(2) În cazul în care secretariatul Comisiei constată lipsa unui document din dosarul de autorizare sau dosarul de avizare anuală, depus de către un solicitant, solicită completarea documentației conform celor stipulate în ordinul prevăzut la art. 16 alin. (6) din Legea nr. 249/2015 privind modalitatea de gestionare a ambalajelor și a deșeurilor de ambalaje, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Situația prevăzută la alin. (2) face excepție de la prevederile art. 4 alin. (15).

(4) Adresa prin care se solicită completarea documentației se semnează de către președinte sau, după caz, de către vicepreședintele Comisiei.

(5) Secretariatul Comisiei transmite membrilor Comisiei documentele din dosarul de autorizare sau dosarul de avizare anuală depuse de un solicitant adresate acesteia, în termen de maximum 5 zile lucrătoare de la primire, numai în cazul în care acestea sunt complete.

(6) Secretariatul Comisiei transmite membrilor Comisiei, prin e-mail sau pe suport hârtie, convocarea ședinței.

(7) În termen de maximum 3 zile lucrătoare secretariatul Comisiei întocmește procesul-verbal al ședinței și îl transmite membrilor acesteia.

(8) Dacă în termen de 3 zile lucrătoare de la primirea procesului-verbal nu sunt transmise comentarii, observații și/sau completări, conținutul procesului-verbal se consideră acceptat.

(9) În cazul în care secretariatul Comisiei nu primește pentru documentele prevăzute la art. 4 alin. (15), din partea membrilor Comisiei, comentarii, observații și/sau completări în maximum 3 zile de la transmiterea lor către aceștia, conținutul se consideră acceptat.

(10) Secretariatul Comisiei transmite solicitantului deciziile Comisiei în maximum o zi de la semnarea adresei și/sau documentului în cauză de către președintele Comisiei sau, după caz, vicepreședintele acesteia.

Art. 7. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Viceprim-ministru, ministrul mediului,

**Eugen Constantin Uricec,**  
secretar de stat

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII

**ORDIN****pentru modificarea și completarea anexei nr. 1 la Ordinul ministrului sănătății nr. 477/2009 privind înființarea Registrului Național de Transplant, desemnarea persoanelor responsabile cu gestionarea datelor din Registrul Național de Transplant din cadrul unităților sanitare acreditate pentru efectuarea de transplant de organe, țesuturi și celule de origine umană în scop terapeutic și stabilirea datelor necesare înregistrării unei persoane pentru atribuirea codului unic de înregistrare la Agenția Națională de Transplant**

Văzând Referatul de aprobare nr. SP 2.691 din 27 februarie 2019 al Direcției generale de asistență medicală și sănătate publică din cadrul Ministerului Sănătății și adresele Agenției Naționale de Transplant nr. 343 din 4 februarie 2019, înregistrată la Ministerul Sănătății cu nr. 6.603 din 4 februarie 2019, și nr. 467 din 15 februarie 2019, înregistrată la Ministerul Sănătății cu nr. 9.647 din 15 februarie 2019, având în vedere prevederile titlului VI — Efectuarea prelevării și transplantului de organe, țesuturi și celule de origine umană în scop terapeutic din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

luând în considerare dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 79/2004 pentru înființarea Agenției Naționale de Transplant, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 588/2004, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 7 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 144/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare,

**ministrul sănătății** emite următorul ordin:

**Art. I.** — Anexa nr. 1 la Ordinul ministrului sănătății nr. 477/2009 privind înființarea Registrului Național de Transplant, desemnarea persoanelor responsabile cu gestionarea datelor din Registrul Național de Transplant din cadrul unităților sanitare acreditate pentru efectuarea de transplant de organe, țesuturi și celule de origine umană în scop terapeutic și stabilirea datelor necesare înregistrării unei persoane pentru atribuirea codului unic de înregistrare la Agenția Națională de Transplant, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 322 din 14 mai 2009, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

**1. Punctul 20 se modifică și va avea următorul cuprins:**

„20. Spitalul Clinic Colentina București:

— dl. Iacob Gheorghe;

— dr. Nica Andrei.”

**2. După punctul 67 se introduce un nou punct, punctul 68, cu următorul cuprins:**

„68. Centrul Medical Internațional București — S.R.L.:

— dna Georgiana Mirela Ranetescu.”

**Art. II.** — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul sănătății,  
**Sorina Pinte**

București, 27 februarie 2019.  
Nr. 264.

---

**ACTE ALE CAMEREI CONSULTANȚILOR FISCALI**

CAMERA CONSULTANȚILOR FISCALI

**HOTĂRÂRE****privind convocarea Conferinței ordinare anuale a Camerei Consultanților Fiscali**

Având în vedere prevederile art. 19 și ale art. 21 alin. (1) din Regulamentul de organizare și funcționare al Camerei Consultanților Fiscali, aprobat prin Hotărârea Consiliului superior al Camerei Consultanților Fiscali nr. 3/2017,

**Consiliul superior al Camerei Consultanților Fiscali**, întrunit în ședința din 25 februarie 2019, h o t ă r ă ș t e:

Art. 1. — Se convoacă Conferința ordinară anuală a Camerei Consultanților Fiscali în data de 13 aprilie 2019, denumită în continuare *conferința*.

Art. 2. — La lucrările conferinței pot participa membrii Camerei Consultanților Fiscali care și-au îndeplinit la termen toate obligațiile față de aceasta, respectiv: depunerea declarațiilor cu veniturile realizate din activitatea de consultanță

fiscală, achitarea cotizațiilor fixe și variabile, participarea la cursurile de pregătire profesională continuă.

Art. 3. — Pentru o bună organizare a lucrărilor conferinței, membrii Camerei Consultanților Fiscali cu drept de vot sunt rugați să confirme participarea până la data de 5 aprilie 2019, pe site-ul Camerei Consultanților Fiscali sau prin e-mail la adresa [conf2019@ccfiscali.ro](mailto:conf2019@ccfiscali.ro).

Art. 4. — Prezenta hotărâre se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Camerei Consultanților Fiscali,

**Dan Manolescu**

București, 25 februarie 2019.

Nr. 3.

---

---

**EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR**



„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,  
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București  
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București  
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: [marketing@ramo.ro](mailto:marketing@ramo.ro), internet: [www.monitoruloficial.ro](http://www.monitoruloficial.ro)

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,  
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.



5 948493 169062